

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Γὰ τοὺς ληστάδες στέχοι,
γραμμμένοι ὅπως τύχη,

Ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον καὶ τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι !
Τσουληδες ἐξέπρωσαν καὶ σ' τὰ δικὰ μας μέρη
κι' ἂν ἄλλοτε τῇ γλύττωσε τὸ μαῦρο μου κεφάλι,
θὰ μοῦ τὸ κόψη ὁ ληστής ἐφέτος χέρι χέρι.

Κκαὶ ληστής ἐπλάκωσε
μὲ γκαῖ καὶ μὲ πιστόλι,
καὶ πανικὸς ἐτσάκωσε
τὸν κόσμον στ' Ἀργιστόλι.

Κι' εἰν ἔας φόβος σ' τὸ νησί μέγας καὶ πολὺς,
ὁμοῖος μ' ἐλεῖνον πῶθ' ἔρηκε καὶ τοὺς Ἐπιτελεῖς
κι' ἐτρέξανε στὸ Δομοκὸ μὲ τέτοια γληγοράδα,
π' οὔτε δὲν τοὺς ἐπρόφθανε τοῦ Λύγκου ἡ φοράδα.

Ληστὴς ἐδῶ, ληστὴς ἐκεῖ, Τσανάκας καὶ Μαργώνης,
π' ἀσπριχιάζεις πρὶν τοὺς δῆς κι' ἂν τοὺς ἰδῆς παγώνεις,
ληστάδες ἔχουμε κι' ἐδῶ χωρὶς πολλὰς κουβέντες,
κι' ἀλλοίμονον σ' τοὺς μοτχογυῖνους καὶ σ' τοὺς ἀπαλλαγέντες.

Ἀλλοίμονον σ' τὰ σερνικὰ

τὰ τρυφερά καὶ πάμπολα,]

ποῦ συνηθάνε τακτικὰ

καὶ παίζουνε καράμπολα,

κι' ἔχουνε σ' τὴν κασέλα τοὺς πολλὰς ἑκατοστάδες,
τί διάολο θὰ πάθουνε ἂν τᾶβρουνε ληστάδες.

Ληστάδες τριγυρίζουνε, ληστάδες Τσεκουραῖοι
κι' ἀκούσετέ το Κίντιδες εὐλύγιστοι κι' ὠραῖο
κι' ἐξω νὰ μὴ γυρίζετε ἀμέριμνοι σὰν πρῶτα,
γιατὶ θὰ σᾶς ἀρπάξουνε σὰ νᾶσαστε φακότα.

Ληστάδες τριγυρίζουνε τριγύρω στ' Ἀργιστόλι
κι' ἐπῆρε τὸ πιστόλι,
κάθε σεστὰδας ἄνθρωπος καθὼς καὶ κάθε μάγκας·
ὁ δὲ Γερασιμάκης μας ὁ γέρος ὁ Λαυράγκας,
τᾶκουσε κι' ἔλεγε κρυὰ σ' τὸ φίλο του τὸ Στρώκο,
" θὰ βάλλω σ' τὸ μπαστοῦνι μου πέντε κουάρτες στόλο. "

Μὰς 'φοβέριζε ἡ Πύλη

κι' ἔλεγε πῶς θὰ μᾶς στείλῃ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Υ.ΥΙ.ΦΙ.0013

νυχτοκλέφτες 'Αλγερίνους·
 αλλά πριν νά μᾶς τοὺς στείλῃ,
 ἄρχισαν οἱ ντόπιοι φίλοι
 πρὶν καπάτσοι ἀπὸ 'κείνους,
 τὰ ταμπρούρια τοὺς νά στήνουν φανερά σ' τὸν κάθε δρόμον,
 πρὸς μεγάλην ἀπορρίαν καὶ κλητήρων κι' ἀστυνόμων.

Πρώτη φορά σ' τὸν τόπο μας σκαρίζει τέτοιο φρούτο·
 ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος ποὺ τόφερε καὶ τοῦτο
 καὶ τώρα θάχουν οἱ φτωχοὶ κι' οἱ μαῦροι θεριστάδες
 ὁμπροσθεν τοὺς τὸν 'Ετέμ, κι' ὀπίσω τοὺς ληστές!

Γιὰ συλλογίσου, ἀδελφέ, νά βγένῃς σ' τὸ σουλάττο,
 νά πᾶς νά πάρῃς τ' ἄγερσιν καὶ τῆς νυχτὸς τὸ γιάτσο,
 κι' ἀζάφνου νά 'ζεπεταχθῇ σὰ φάντασμα 'μπροστά σου,
 ληστής βαρβάτος κι' ἄγριος καὶ νά σοῦ λέγῃ "στάσου!",

"Στάσου καὶ μένε χριστιανέ ποῦ σὰν τσακάλι τρέχεις,
 στάσου νά κάμωμι ἔρευνα πόσες δεκάρες ἔχεις·
 βγάλ' τὰ παπούτσια ποὺ φορεῖς, βγάλ' καὶ τὸ σιδηρὰκ σου
 γιατί δὲν ἔρχονται καλὰ σ' τὸ μπόι τὸ δικό σου."

Μένω γιὰ ὥρες γάσκων· ὡς εἶδος παλάσου,
 σκεπτόμενος τί θάκανα καὶ πῶς θὰ περπατοῦσα,
 ἂν ἐσυνέβαινε σ' ἐνὲ αὐτὸ τὸ ῥα. τεβοῦ,
 νερθῶ μὲ δίχως σιδηρὰκ καὶ μ' ὄξω τὴν πατοῦσα.

Τὸ βέβαιον, πῶς δύσκολα θάχα νά κάμω ροῦχα,
 μὰ γιὰ νά μὴ μοῦ βγάλουνε οἱ φίλοι μου τὸ γιοῦχα
 καὶ γιὰ νά λείψουνε παιδιῶν καὶ σκύλωνε τρεξίματα,
 ἐπήγεν αὖτὸ τὸ Οὐρὸ ὁ κι' ἐγύρευ' ἀλλαξίματα.

Ληστές μὲς τὸν τόπο μας; Τί συμφορὰ μεγάλη!
 Μ' ἂν ἐξαίρετης μερινούς, ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄλλοι,
 σ' τὴ θέσι ποῦ μᾶς ἔφερε ὁ Τούρκος καὶ βρισκόμαστε,
 ὅπως μᾶς βλέπετε βγένουμε καὶ κλέφτη δὲν φοβώμαστε.

Ληστές βγήκαν σ' τὰ χωριά καὶ κάνουν κατανάλωσι·
 χωρὶς νά συλλογίζονται ὀργὴν καὶ στόμα Λάλωση,
 ποῦ τᾶκουσα σ' τὴν Κερκυρὰ μὲ τὸ Δεδούση τότε,
 κι' ἔτρεμα σὰν σκαντζόχοιρος καὶ σὰ βρεμμένη κότα.

Ληστές βγήκαν ἄγριοι κα' ὦ, οἱ ἀραπάδες,
 κι' ἐξεγυμνώσαν' λαϊκοὺς κι' ἐλήστεσαν παππάδες,
 καὶ μό.ον δὲν ἐλήτεψαν ἀκόμη σ' τὰς 'Αθήνας,
 ἐκείνους ποῦν' οἱ αἴτιοι τοῦ αἵματος καὶ τῆς πείνας.

Γι' αὐτοὺς δὲν βρίσκεται ληστής καὶ τιμωρὸς κανένας·
 ἀπεναντίας μάλιστα τοὺς σέβεται καθένας,
 γιατί εἶναι πάντα προὔχοντες, αἱτοὶ μεγαλουσιάνοι,
 κι' ἂν ὑποπέσουν σ' ἐγκλημα ὁ νόμος δὲν τοὺς πιάει.

Μεγάλη περιέζωσε τὸν τόπο μας ληστεία·
 τὸ μόνον πρᾶ. μ.κ. δηλαδὴ ποῦ δὲν εἶναι γι' ἀστειχ,
 κι' ἂν ὅλος μας ὁ πόλεμος ἦτανε μ. π. ο. φ. ἀ. ρ. ἔ. α.,
 ἐτούτη θὰ ε. σ. ἔ. ρ. ἔ. α. καὶ μ. π. ο. ὑ. τ. α. ἱ. σ. τ. ο. ρ. ἔ. α.

Ληστές τριγυρίζουνε χωρὶς τὰ χωράτα,
 κι' εἰάμην ἀπὸ τὰ προχτὲς τὸ μαῦρο τὸ Μυτᾶ,
 καὶ σέρνει τὴν πιστόλα του τὴν ἀ. φ. ο. σ. ἔ. μ. α. ζ. ἔ. α. του,
 μὴν κλέβουνε τὸ γαῖλιο πῶ. λ. ε. ἔ. α. τὸ μαγαζί του.

Ληστές τρέχουν γύρω μας καθὼς τ' ἄγριοκάττικα
 καὶ πρὶν προρθᾶσιν ὁ 'Ετέμ νερθῇ νά κάμῃ πλητίτικα
 ἐτούτοι μὲς τὰ σπ. ἔ. α. μ. α. ἔ. α. μ. π. ο. ὑ. τ. α. ἱ. σ. τ. ο. ρ. ἔ. α.,
 καὶ γιὰ τοὺς Τούρκους τοὺς φτωχοὺς δὲν θὲ ν' ἀρῶσιν τίποτα,

"Ἐχομε' ἔνκν ἀστυνόμο,
 ποῦνε ἄγριος τὴν ὄψι,
 κι' ἂν ληστής φανῇ σ' τὸ δρόμο
 σὰ ῥαπάνι θὰ τὸν κέψῃ.

Κι' ἂν μὲ βλέπετε κι' ἐμένα
 τὸ κριάρι τὸ κουτὸ,
 μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα
 σ' τὰ στεῖ. α. νά περπατῶ,

Εἶναι πῶ. χ. α. τὴν ἐλπίδα
 πῶς ὁ κλέφτης δὲν ζυγώνει,
 ὅσο βλέπει τὴ λεπίδα
 σ' ἀστυνόμου τὸ λαγγόνι.

"Ἐ μωρὲ ληστὴ καὶ μένε, κάλλισι νά. τ. α. ε. σ. τὸ δρόμο
 παρὰ νά. ρ. τ. α. νά. ρ. τ. α. λόγια μὲ τὸ νέον ἀστυνόμο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' ἂν δὲν εἶχαμ' ἀστυνόμο φοβερὸν καὶ καπνῶτο,
πρὶν ἀκούη σουρουπώσῃ θάχα βάλλει καδινάτο,
καὶ δὲν θάβγαινα νὰ πάω χῶρὶς κάμα καὶ κουμπούρι
οὔτε ἔη με τοῦ Σκούρη.

Ληστιάδες ἐξεφύτρωσαν σ' τὴν τόση μας γαλήνη,
κι' ἂν πάη τέτοια εἰδήσις στ' αὐτὴ τοῦ Γαϊντιλίνη,
ἀρματωμένος σπῖτι του θὰ κάθεται νυχτέρι
καὶ θάχη πυρομαχικά σ' τῆς τσέπης τοῦ Σκουτέρη
κι' ἀλλοίμονον, μωρὲς παιδιὰ σ' ἐκεῖν τὸ λωποδύτη,
ποῦ γὰρ μιὰ σκουιβουλιά ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτη.

Ληστιάδες τριγυρίζουνε, κυράδες φυλχθῆτε,
γιατὶ ἀλλοίμονον σ' ἐλᾷς ἂν τύχη κι' ἀρπαχθῆτε
κι' ἄλλη φορὰ μὴν ἐρχεσθε σ' τὸ Μέτελα τὸ βράδυ
νὰ κάετε, σὺν ἐξυπνεῖς, τὴν κόρτε σ' τὴ σκοτάδι.

Γιὰ φαντάσου ξαφνικὸ,
συμφορὰ καὶ μαῦρο χάλι,
ν' ἀρπαχτῇ τὸ θηλυκὸ
μὲ τὴν ψάλα τὴ μεγάλη;

Τὸ χρυσὸ τὸ θηλυκὸ,
ποῦνε ζάχρες καὶ μέλι,
κι' ἔρη κι' ἐπὶ ξαφνικὸ,
παλιοχώραρα κι' ἀμπέλια;

Τ' ἀκριβὸ τὸ θηλυκὸ,
πῶχει νοῦ καὶ φαντασία
κι' ἔγινε κι' ἀναιμικὸ,
ἀπὸ τὴν εὐαισθησία;

Γιὰ φαντάσου ν' ἀρπαχτῇ καὶ νὰ πέσῃ σὲ κακούργους,
τὸ κορίτσι τὸ ξαθὸ πῶξε-ρέλλανε δύο μούργους,

Τὸ κορίτσι πῶχει νιάτα,
τὸ κορίτσι πῶχει κάλλη,
κι' ὅταν χάνει τὴν πινιάτα,
πινάται με τὸ τσουκάλι;

Τὸ κορίτσι πῶχει δώσει
σὲ πολλὰς ἰδέας γούστο,
τὸ κορίτσι πῶχει γνῶσι
καὶ κοιράται με τὸ μπουστό;

Στέλνεται νὰ παλαβίσω καὶ τὸ ἔρε μου τὸ χάνω,
ὅταν πέτοιες μαυρὲς σκέψεις ἀναγκάζονται νὰ κάνω!

Γιὰ φαντάσου νάρτη κλέφτης
νὰ μᾶς κλέψῃ τὴν κοπέλα,
ποῦ ποτέ του ὁ καθρέφτης
δὲν εἶδ' ἄλλη, ἔτσι μ' ἐλᾷ;

Τὴν κοπέλα ποῦ τὸ μπρίο,
πῶχει μέσα σ' τῇς μανίκες
καὶ τὸ βλέμμα της τὸ κρύο,
δίχως μάχες, πέρνει νίκες.

Τὸ χρυσὸ μας τὸ κοπέλι,
π' ὅταν βγίνει με τὰ φρέζ,
κάνει τὴν καρδιά σου μέλι
καὶ τὸ σάλι σου σαρτρὲζ!

Ἀλαργέψτε' ἀπὸ δῶθε, βρέε κλεφτούδικα παιδιὰ,
γιὰ νὰ μὴν τρομάζῃ κάθε μελοκάμωτη καρδιά,
ἀλαργέψτε' ἀπὸ δῶθε σῦρτε μὲς τῇ Θεσσαλῷ
τόρα ποῦν τὰ στάρια χάμου, νὰ πλουτῆστε μ' εὐκολία,
σῦρτε' κεὶ ποῦν ἀπερτοῦρα νὰ γιομίσετε τοὺς σάκκους,
καὶ μὴ γένεστ' ἐδῶ πέρα, βάσανο σ' ἀστυφυλάκους.

Ἀλαργέψτε' ἀπὸ δῶθε ποῦνε μίζερο τὸ κέρδος,
φύγετε, νὰ ἡσυχάτῃ κι' ὁ Πετράκης ὁ Λουβέρδος,
π' ὅλη μέρα μ' ἀπαντᾷ καὶ μοῦ λέει μὲς τ' αἰτί,
"δὲν μοῦ λές καύμενε ἱζωρτζη, εἰ κατὰ τὸ εἶν αὐτὴ";

Ἀλαργέψτε' ἀπὸ δῶθε, κλέφτες, βρωμετμένα ὄντα,
ποῦσαστε παλαβομάρας Ντεληγιάννη προΐοντα,
φύγετε, πῶξεφυτρώστε μὲς τὴν τόση μας τὴ ζέστη
κι' ἐγαλάξετε τὸν ὕπνο τοῦ Γιωργάκη τοῦ Φορέστη.

Φύγετε καὶ μὴ χιλᾶτε τὸ βεπὸ κάθε κυρία,
σῦρτε ναῦρετε τὰ μέλη το Ἑθνικῆς τῆς εταιρίας,
πῶβαλλ' ἀπὸ αἶς καμπόσους κι' ἐνοχλήσανε τὸν Τοῦρκο,
κι' ἔρριξε τὸ κράτος ὅλο, γιὰ πολλὰς χρονιὰς σ' τὸ βούρκο.

Σῦρτ' ἀλλοῦ νὰ καζαντῆστε μ' ἀπειλητικὴν τὴν χεῖρα,
πότερομάζετ' ἐδῶ πέρα κάθε μιὰ κι' ἄ καὶ χήρα,
κι' ὅποιον δὲν εἶχε σ' τὸ σπῖτι, ἄνδρα νὰ τὴν σεγουράρη,
μὲ τὸ φόβο τὸ δική σας ἀναγκάστηκε νὰ πάρη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Φύγετ' από δώθε κλέρτες, παλληκαρία ιπποτένια,
σύρτε πιάσετε σ' την Πόλι του Τεφίλ Πασσά τὰ γένεια,
πού μιλεί πρὸς τὰς Δυνάμεις με θυμὸ καὶ με μπουρίνι,
καὶ χωρὶς ὁκτώ σ' τὸ χέρι δὲν τὴν κάνει τὴν εἰρήνη.

Ὁλην τὴν Εὐρώπη παίζει ὁ πολὺς ὁ Τουρκαλᾶς,
καὶ γελάει σὰν ἀκούει τὰς ἐντέχνους ἀπειλὰς,
ὅλην τὴν Εὐρώπη παίζει καὶ κανένα δὲν φοβάται
καὶ τῆς λέει " ἐν τούτῳ ὀχυρόνω καὶ τραβάτε. "

Ὁλην τὴν Εὐρώπη παίζει τοῦ παληότουρκου τὸ γέτι,
κι' ἂν θὰ κάμη τὴν εἰρήνη, θὰν τὴ κάμη νὰν τ' ἀρέση,
δηλαδὴ θὰ γέν' εἰρήνη πού γιὰ μῆνες καὶ γιὰ χρόνια,
ὁ Ῥωμῆος ὁ ἔτσιπασμένος θὰ χορεύη σ' τὰ βελόνια.

Κι' ὅμως γένη καὶ δὲν γένη ἡ ἀγάπη κι' ἡ εἰρήνη,
ὁ Ῥωμῆος ἂν δὲν ἀλλάξη, πάντα τοῦ Ῥωμῆος θὰ μείνῃ.

XXXXXX

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ.

Τὶ καλλονὴ 'σαι, φῶς μου, τὶ μαγεία
τοῦ Ῥαφαήλου 'σαι Παναγία; !
Κι' εἶσαι στερμένη ἀπὸ τὴ θεία Χάρι
γιὰ νὰ ξεπαππαδίξης κάθε φλάρη; !

Φωτιά 'ναι αὐτὸ τὸ βλέμμα τὸ μελένιο
πού λυώνει δακτυλίδι διαμαντένιο.
πού φρόνιμους 'μπορεῖ νὰ τοὺς ζουρλαίνη,
καὶ τοὺς ζουρλοὺς 'μπορεῖ νὰ φρονιμαίνει; !

Ποῦ καὶ τὸ Χάρο μ' ὅλο τὸ δρεπάνι,
τὸν κόβει μὲς τὴ μέση σὰν ραπάνι; !

Ἀχ! τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶν' ἀλήθεια,
καὶ μὴν ἀκοῦς, καυμένη, παραμύθια.

Μονάχα εἶν' ἀλήθεια κι' ὄχι ψέματα,
πῶς σ' ἔχουνε ἄρ τ σ ἄ δ α τὰ πενέματα
καὶ μ' ὅλη τὴ σ β ε ρ τ ἔ τ σ α τὴ μεγάλη σου,
ἐγίγμωσε μαῖστρο τὸ κεφάλι σου.

Γχχχ—Γχχχ.

Τὸ Ζιζάνιον τῶν κλειδῶνων.

" Ἀς τὸ μάθουν ἡ κυρίες πῶς τὸ ἄλλο τὸ Σαββάτο,
μὲ τραγοῦδια τῶν κλειδῶνων θὰν τὸ φύλλο μας
(γιομάτο.

Καὶ κανεῖς ἄς μὴ διστάσῃ τὴ δεκάρα τοῦ νὰ δώσῃ,
πρὶν ἀνάρπαστον μᾶς γίνῃ κι' ὕστερα τὸ μετανῶσῃ.
Χωρὶς παθῇ καὶ κακία καὶ με στίχους μετρημένους
ἔχω φέτος τοὺς κλειδῶνους σ' τὸ Ζιζάνιον γραμμένους
καὶ δὲν εἶναι πιπεράτοι σὰν τῆς ἄλλης τῆς χρονίης,
πού ἀνάγκαζα τὸν κόσμον νὰ μοῦ δίνη μπαστουνιές.
Ἐχετε λοιπὸν τὸ νοῦ σας τὸ ἐρχόμενο Σαββάτο,
ν' ἀγοράσετε τὸ φύλλο πούνε κλειδῶνες γιομάτο.

Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

Ἡ κομφὴ « Κεφαλληνία » τὸ μικρὸ τὸ βαποράκι
κάθε βράδυ θὰ σᾶς κάνῃ σ' τὸ Ἀτζούρι ταξειδάκι,
μὲ πολὺ μικρόνε ναῦλο καὶ μετ' εὐκολίας πάσης,
γιὰ νὰ πέρνετε τὸ φρέσκο καὶ τὴν αὔραν τῆς θαλάσσης
κι' ἂν μαζώνεστε καμπόσοι σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ,
εἴμπορεῖ καὶ σ' τοὺς Βαρδιάνους νὰ σᾶς πιένῃ Κυριακή.
Ὡστε τὸ λοιπὸν με τούτην τὴν ὥραϊα εὐκαιρία,
διασκέδασιν ἄς κάνῃ κάθε ντάμα καὶ κυρία,
κι' εἶναι κρίμα νᾶνε τέτοιο βαποράκι στὸ ντουνηῖ,
καὶ νὰ κάθεται δεμένο γιὰ δική σας τσινκουνιά.

ΠΑΙΔΑΙΤΕΡΑ.

— Ἀνεχώρησεν χθὲς ἐπ' ὀλίγον ἐνταῦθα δια-
τρίψας ὁ διαπρεπὴς συμπολίτας μας καὶ καθηγητὴς
τοῦ ἐν Αἰλλῇ τῆς Γαλλίας Πανεπιστημίου. κ. Γερ.
Φωκᾶς, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν χθὲς κατευθυνόμεναι εἰς
Ἑλβετίαν, αἱ εὐγενεῖς κυριαί, Βαρβάρα Ι. Σάνδερς
καὶ Ἀμαλία Γ. Κοσμετάτου μετὰ τῆς χαριτοβρύ-
του κόρης τῆς.

Αὐριον Κυριακὴν 22 τρέχοντος ἄρχονται αἱ προ-
φορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ Παρθεναγωγεί-
ου τῆς κ. Ἑλένης Μόρφου.

— Αἱ ἐπὶ προδιδασμῶ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν
μαθητῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασίου ἄρχονται τὴν ἐρ-
χομένην Δευτέραν 23 φθίνοντος.

— Ἀγοράζονται διάφορα τιμαλφῇ ἀντικείμενα
καὶ σκευὴ, ὡς καὶ λίθοι πολύτιμοι. Οἱ ἔχοντες
τοιαῦτα πρὸς πώλησιν ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐμ-
πορικὸν κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Ἀβλίου (Ἀβλι-
χάκη.)

Ὁ Μιχαὴλ Τζουγανᾶτος εἰδικὸς τεχνίτης διὰ
μαρμαρογλυφίας, ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε παραγγε-
λίαν διὰ μνημεῖα, εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Διευ-
θυνθῆτε οἱ βυζυόμενοι εἰς τὸ παρὰ τὸ Δημαρχεῖον
ἐργοστάσιον του.

ΤΕΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

